

הגדה של פסה

הסיפור המצויר

ג'ורדן ב. גורפינקל
יוצר, כותב ומפיק

ארז צדוק
מאייר ויוצר קומיקס

דוד אוליבסטון
יועץ בכיר

יוני לביא
עברית מדוברת

הגדה של פסח - הסיפור המצויר
מהדורה ראשונה, 2019

הוצאת קורן ירושלים
ת"ד 4044 ירושלים 9104001
טל: 02-6330517 פקס: 02-6330534
www.korenpub.com

© כל הזכויות שמורות לגורפטקסט פרודקשן.

© כל הזכויות על גופן קורן ועל עיצוב הטקסט שמורות
להוצאת קורן ירושלים בע"מ 1981, 2019.

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל
אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי
מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא.

מס' ISBN 978-965-7760-07-9
נדפס בישראל 2019 Printed in Israel

חג פסח שמח לכולם,
וברוכים הבאים
להגדה של פסח -
הסיפור המצויר!

שאלה טובה,
לפני שאענה לך,
תני גם לי לשאול
אותך שאלה: מה אנו
חוגגים בליל הסדר?

חירות...??

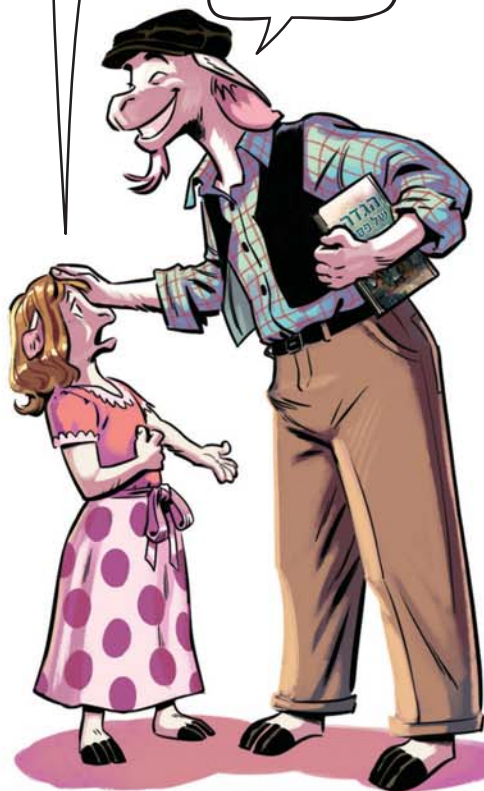
למה אי אפשר
לאכול עכשיו?

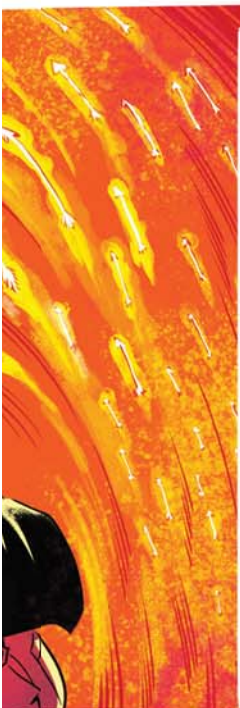
שולחן ערך
נמצא בעמוד 100.
שד שאלות?

מתי
אוכלים?

לפני שנפתח את
ליל הסדר ביחד,
יש למישהו שאלות?

לי יש!
לי יש!

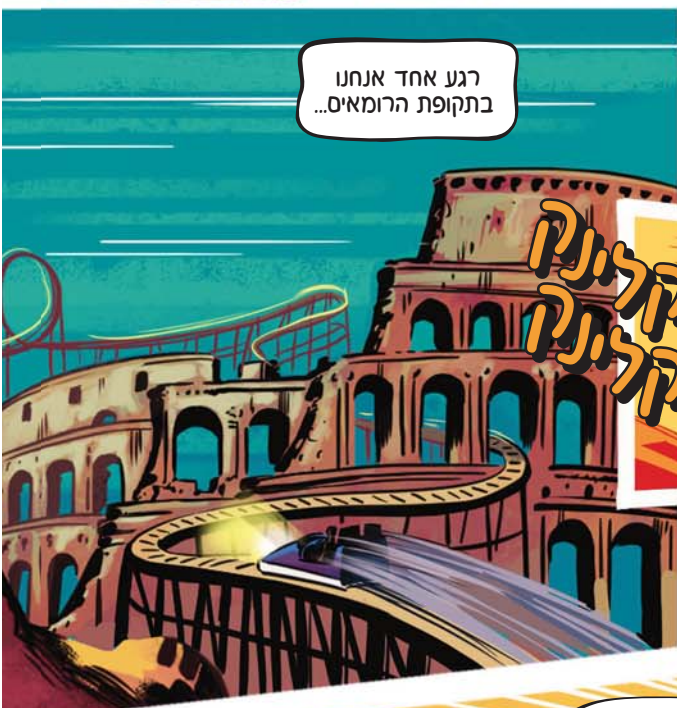

לא, לא, לא...
אל דאגה.
אנחנו מוגנים...
ביתנים...
אנחנו
לא כבשים,
נכון?

אכן, היינו אמורים לאכול מיד.
לפני 2000 שנה, בבית המקדש
בירושלים, חגגנו את הפסח
באמצעות קיום מצוות הקרבת
שה כקורבן הפסח
כמו שכתוב בספר שמות.

נכון! הלילה אנו מנציחים
את המסע שלנו מחרפת
העבדות למקום של שבה
לא-ל על חירותנו
ועל שחרורנו משעבוד ניצח!

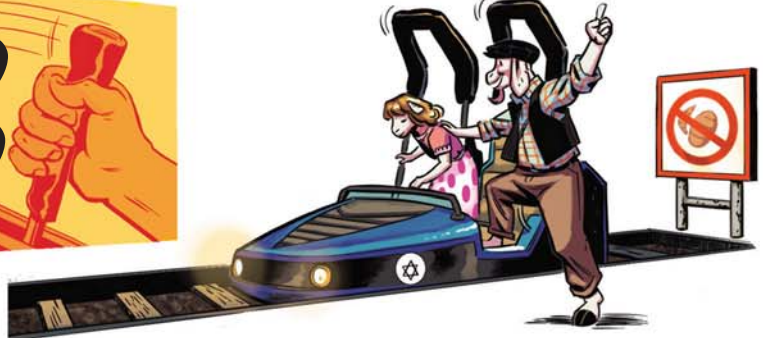

רגע אחד אנחנו
בתקופת הרומאים...

ומציגה אירועים לאורך
4000 שנות היסטוריה
יהודית שלא לפי
הסדר הכרונולוגי!

ההגדה נכתבה בשתי שפות
עתיקות: עברית וארמית...
היא מניחה שלקורא
יש שליטה מלאה
במקורות המקרא
והתלמוד...

אנחנו מחברים דור חדש להיסטוריה העשירה שלנו
באמצעות סיפור מצויר, איור הטקסט האותנטי בסגנון
קומיקס, שהוא כידוע המצאה יהודית.

כל מה שאתם צריכים כדי לנהל את
ליל הסדר נמצא כאן בכף ידכם -
מצד ימין הטקסט המקורי של ההגדה,
ומצד שמאל, סיפור מצויר שמאפשר
הקשר והבנה, שם תעברו דרך מגוון
משפחות ועדות המקיימות את הסדר.
והכול כשר... לפסח!

כל פעם שצריך
לקיים טקס, נגיע
וניתן לכם הוראות.

את כל כך חכמה!

ממממפ...

אבל לא רק לילדים יש שאלות. ההגדה מבלבלת גם את המבוגרים.

פסקה עבודת הקרבנות, אך המשכנו לחגוג את הפסח כתיאטרון סביב שולחן האוכל, שבו משפחות משחזרות את ההיסטוריה שלנו. ואיך אנחנו עושים זאת?

על ידי זה שמעודדים ילדים כמוני לשאול שאלות?

לאחר חורבן בית המקדש הראשון ובית המקדש השני -

להתכופף!

אי לכך, הבאנו לכם את ההגדה של פסח.

אתה יודע שאף אחד כבר לא משתמש בביטוי "אי לכך".

רק שאלות, יקירתי, כמו למשל, ומה פירוש המילה הגדה? והתשובה היא... לספר סיפור.

אחר כך חזרנו לציאת מצרים...

ואז בחזרה לעתיד... וכך הלאה למשך כל התקופות.

התעייפתי!

את צודקת. יש לך עוד שאלות לסיים?

איך זה?

חשבתי שאני זאת שאמורה לשאול את השאלות.

בואו נתחיל את ליל הסדר.

לא, זה בעמוד 89.

הללויה!

גררר... גררר...

שם חג הפסח קשור לקורבן הפסח, השה שהיה מוגש כמנה העיקרית של סעודת ליל הסדר בירושלים בתקופת בית המקדש.

זה נראה כמו זרוע נטויה, ומסמל את הקשר הנצחי בינינו לבין אלוהים.

כאן יש ביצה צלוייה זכר לקורבן החגיגה.

כאן יש זרוע צלוייה שמזכירה לנו את קורבן הפסח שאלוהים ציווה אותנו לאכול.

אלה המאכלים הסמליים שאנו הסדר שלנו.

החזרת היא ירק עלים מר, כמו חסה.

כאן יש מרור, ירק שורש מר, ממש שורף את הפה!

הכרפס הוא ירק שתפקידו לסמל התחדשות. נוהגים להשתמש בפטרוזיליה, סלרי או תפוח אדמה מבושל.

ושם יש חרוסת, שמסמלת את הטיט שממנו היינו עושים לבנים כשהיינו משועבדים במצרים. קיימים מגוון מתכונים ומרקמים לחרוסת, למשל, ערבוב תפוחים ואגוזי מלך ביין מתוק ותבלינים.

ואל תשכחו את הפריטים הנוספים שנצטרך בליל הסדר - ערימה של שלוש מצות, קערת מי מלח להטבלה, ויין או מיץ ענבים.

ורחץ 9 	קדש 6
---	---

מגיד 12
--

יהץ 11
--

כרפס 10

מרור 98

מוציא מצה 97

רחצה 96
--

צפון 101

שלחן עורך 100

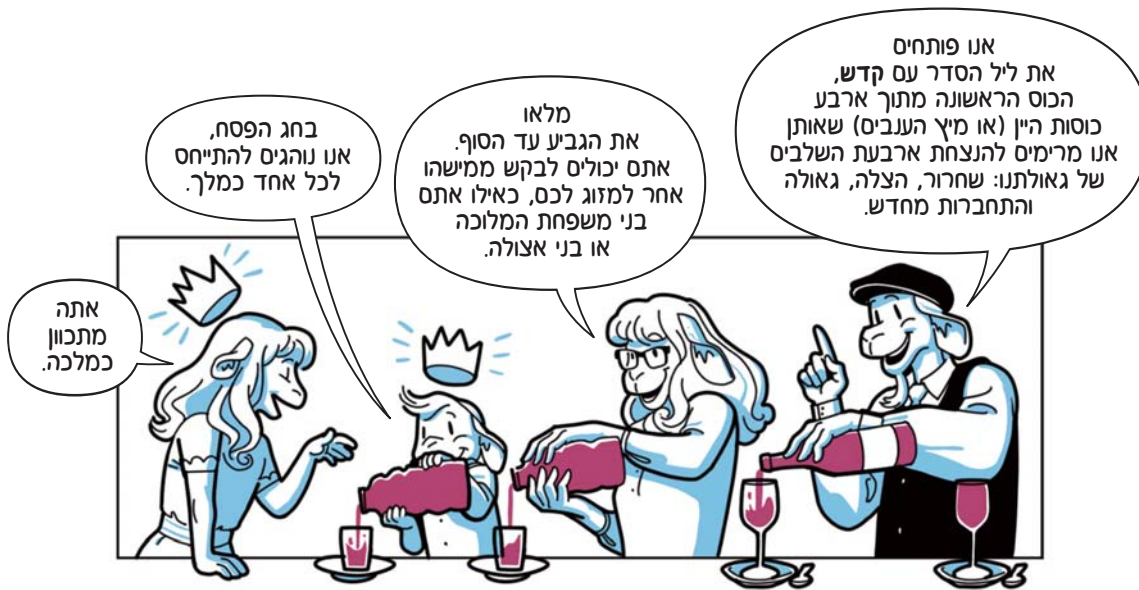
נורך 99
--

נרצה 130

הלל 112
--

ברך 102
--

קדש

בשבת אומרים:

וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר

יוֹם הַשְּׁשִׁי:

וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צָבָאָם:
 וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
 וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ:
 כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל־מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר־בְּרָא אֱלֹהִים, לַעֲשׂוֹת:

ביום חול מתחילים כאן:

 סברי מרנן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בוֹרֵא פְּרֵי הַגָּפֶן.

 בשבת מוסיפים את המילים בסוגריים

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל עַם, וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְתָתֵן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה
(וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, אֶת
יוֹם (הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה
זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ
זְכָר לִיציאת מצרים, כִּי בָנוּ
בְּחֵרָתְךָ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ
מִכָּל הָעַמִּים, (וְשֻׁבֵת)
וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ
(בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִקְדֵּשׁ (הַשְּׁבֻת וְ)יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים.

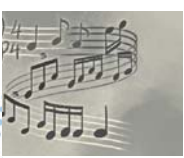
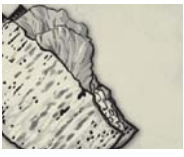
במוצאי שבת מוסיפים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחַל
בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים
בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה
בֵּין קֹדֶשׁת שַׁבָּת לְקֹדֶשׁת יוֹם טוֹב הַבְּדֻלָּה
וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשׁת
הַבְּדֻלָּה וְקֹדֶשׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשׁתְּךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ.

שׁוֹתִים בַּהֲסַבַּת שְׂמַאל

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיְמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ
לְזַמַּן הַזֶּה.

ורחץ

יש ליטול ידיים
בכיור או ליד השולחן תוך
שימוש בשתי קערות, אחת
למים נקיים ושנייה לאיסוף
המים המשומשים.

כולם נוטלים
ידיים עם נטלה.

שפכו את המים שבנטלה על כל יד...

אחר כך
שמאל...

קודם ימין...

לא מברכים
כי הנטילה הזו היא
טקסית בלבד. אחר כך
כשניטול לפני אכילת
המצה, נברך.

כך היו
אבותינו מטהרים את
ידיהם לפני אכילת
סעדת קודש.

כרפס

כבני מלכים
אנו פותחים את
חגיגת החירות שלנו
במנה ראשונה,
אך טובלים אותו
בדמעות המלחות
שירדו מעינינו
בתקופת עבודתנו.

פטרזיליה... סלרי...
תפוח אדמה
או מבושל...

וטבלו אותו
במי מלח.

קחו את
הכרפס שלכם -
חתיכת ירק,
כגון...

תירגעו,
זה בסך הכול
ירקות.

סוף סוף!
משהו
לאכול!

אם אין מספיק
כרפס עבור כולם בקערת
הסדר שלכם, הגישו כמות
נוספת.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה.

למה
אתם מחכים?
אכלו את
הכרפס.

כולם לברך,
יחד או לחוד:

אנחנו יוצרים ערימה משלוש מצות שלמות שמשמלות את שלושת המשפחות בעם ישראל...

הכוהנים המשרתים במקדש...

להם... המסייעים הלויים והישראלים - הקהל הרחב.

כדי לבצע את היחץ הוציאו את המצה חלקים. האמצעית וחצו אותה לשני חלקים.

עלינו להישבר על מנת להיבנות מחדש.

יש משפחות שעושות ההיפך. הילדים גונבים את האפיקומן ומחביאים אותו. אם המבוגר אינו מצליח למצוא אותו - הילדים מוכנים למסור אותו תמורת מתנה.

קחו את החלק הגדול יותר ועטפו אותו במשהו שיגן עליו כמו מפית או תיק מבד. מצה זו מכונה האפיקומן.

כשהילדים לא מסתכלים, החביאו את האפיקומן כדי שימצאו אותו, ויחזירו אותו תמורת פרס, כמובן.

החזירו את החלק הקטן של המצה לאמצע ערימת המצות, בין שתי המצות השלמות שנשארו. את אלה נאכל מאוחר יותר כפתיחה לסעודה החגיגית.

אנחנו מתקרבים לחלק הבא, מגיד, סיפור ההגדה של פסח. שתפו את כולסו קראו את הטקסט בקול יחדיו או בקשו מכל אחד לקרוא קטע בתורו.

קדימה, חמוד.

ראשון! אני

היו יצירתיים! זכרו, אין דרך לא נכונה לספר את הסיפור, כל עוד עושים את זה באופן שיאפשר לכולם להבין.

אנחנו פותחים בעמוד הבא בקטע "הא לחמא עניא" - זהו לחם העוני- כיוון שבתור עבדים, אין לנו זמן לאפשר לבצק שלנו לתפוח.

מאוחר יותר, אחרי שנצא לחירות, נאכל מצה כלחם הגאולה! אבל בינתיים -

הסירו את הכיסוי מהמצות ואפשרו לכולם לראות אותן. ישנם הנוהגים להרים גם את כל קערת הסדר.

מגיד

הא

לַחֲמַא עֲנִיא

דִּי אֲכִלוּ אַבְהַתְנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם
כָּל דְכָפִין יִיתִי וְיִכֹּל
כָּל דְצָרִיךְ יִיתִי וְיִפְסַח

שאכלו אבותינו
בארץ מצרים.

...הזו היא לחם העוני...

המצה...

מזדמן
לבוא ולאכול
איתנו.

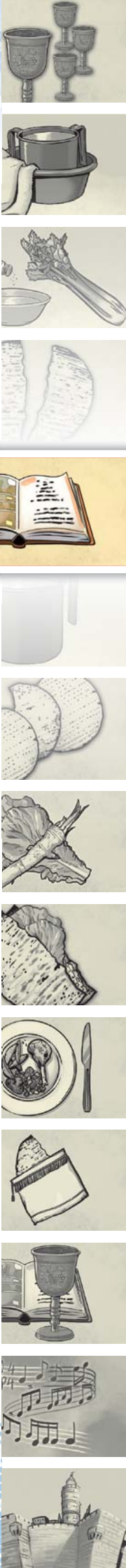
כל מי שרעב...

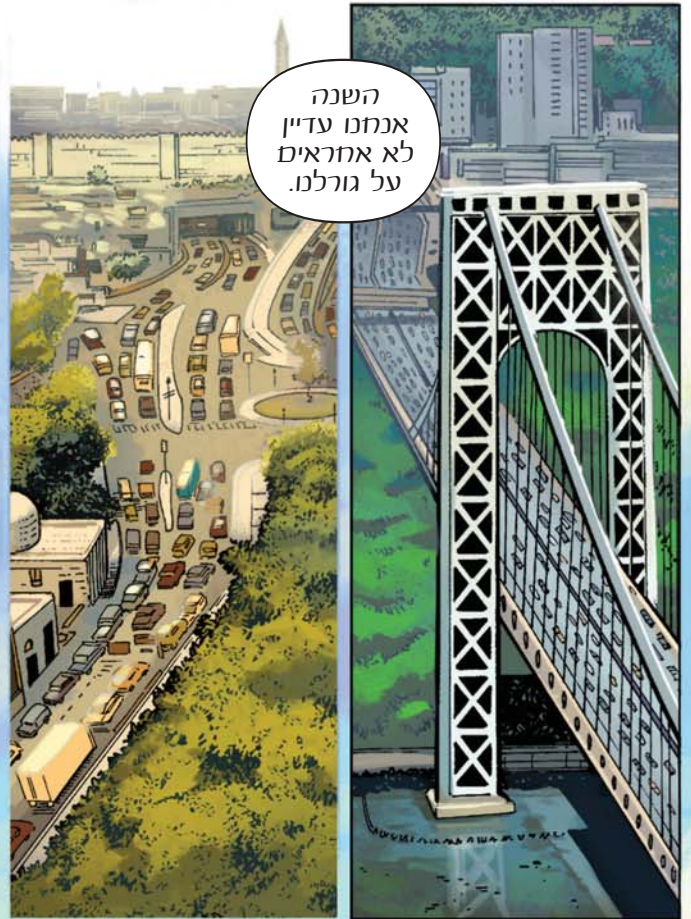

יבוא
ויחגוג איתנו
את הפסח.

כל מי
שנצרך...

הַשְּׁתָּא הַקָּא
 לַשָּׁנָה הַבְּאָה בְּאֶרֶץ דִּישְׂרָאֵל
 הַשְּׁתָּא עֲבָדֵי
 לַשָּׁנָה הַבְּאָה בְּנֵי חוּרִין.

שרים או אומרים
את ארבעת הקושיות.
לא משנה באיזו שפה
אתם עושים את זה,
העיקר שתבינו.

זה
אנחנו!

או קבוצה
של האנשים הצעירים
ביותר...

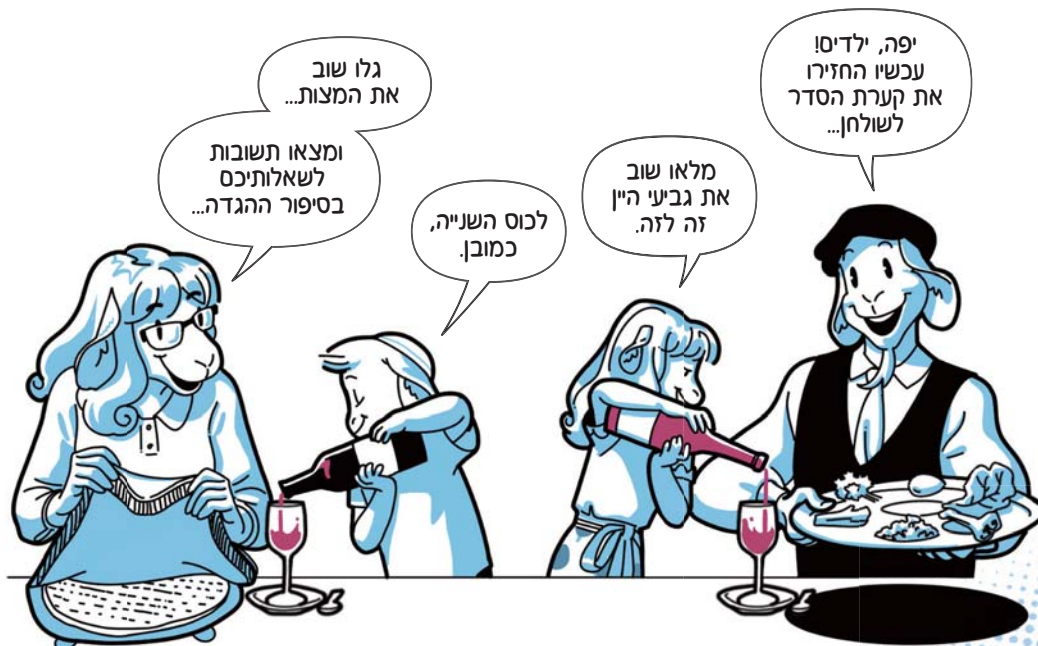
זו אני!

כעת,
האדם הצעיר
ביותר שיושב
ליד השולחן...
ליל הסדר...

מה נשתנה

הלילה הזה מכל הלילות

שְׁבֹכֵל הַלֵּילוֹת	אָנוּ אוֹכְלִין חֶמֶץ וּמֶצָה
שְׁבֹכֵל הַלֵּילוֹת	הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלוּ מֶצָה
שְׁבֹכֵל הַלֵּילוֹת	אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֵר יִרְקוֹת
שְׁבֹכֵל הַלֵּילוֹת	הַלֵּילָה הַזֶּה מְרוֹר
שְׁבֹכֵל הַלֵּילוֹת	אֵין אָנוּ מְטַבֵּילִין אֶפְלוֹ פֶּעַם אַחַת
שְׁבֹכֵל הַלֵּילוֹת	הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְּעָמִים
שְׁבֹכֵל הַלֵּילוֹת	אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵין וּבֵין מְסַבֵּין
שְׁבֹכֵל הַלֵּילוֹת	הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלְנוּ מְסַבֵּין

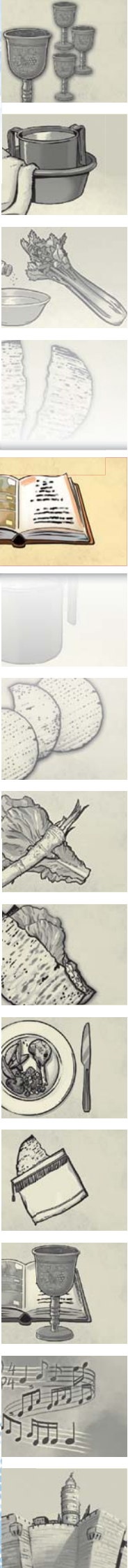

גלו שוב
את המצות...
ומצאו תשובות
לשאלותיכם
בסיפור ההגדה...

לכוס השנייה,
כמובן.

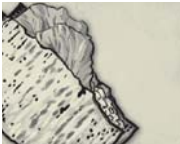
מלאו שוב
את גביעי היין
זה לזה.

יפה, ילדים!
עכשיו החזירו
את קערת הסדר
לשולחן...

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות!

עֲבָדִים הָיִינוּ

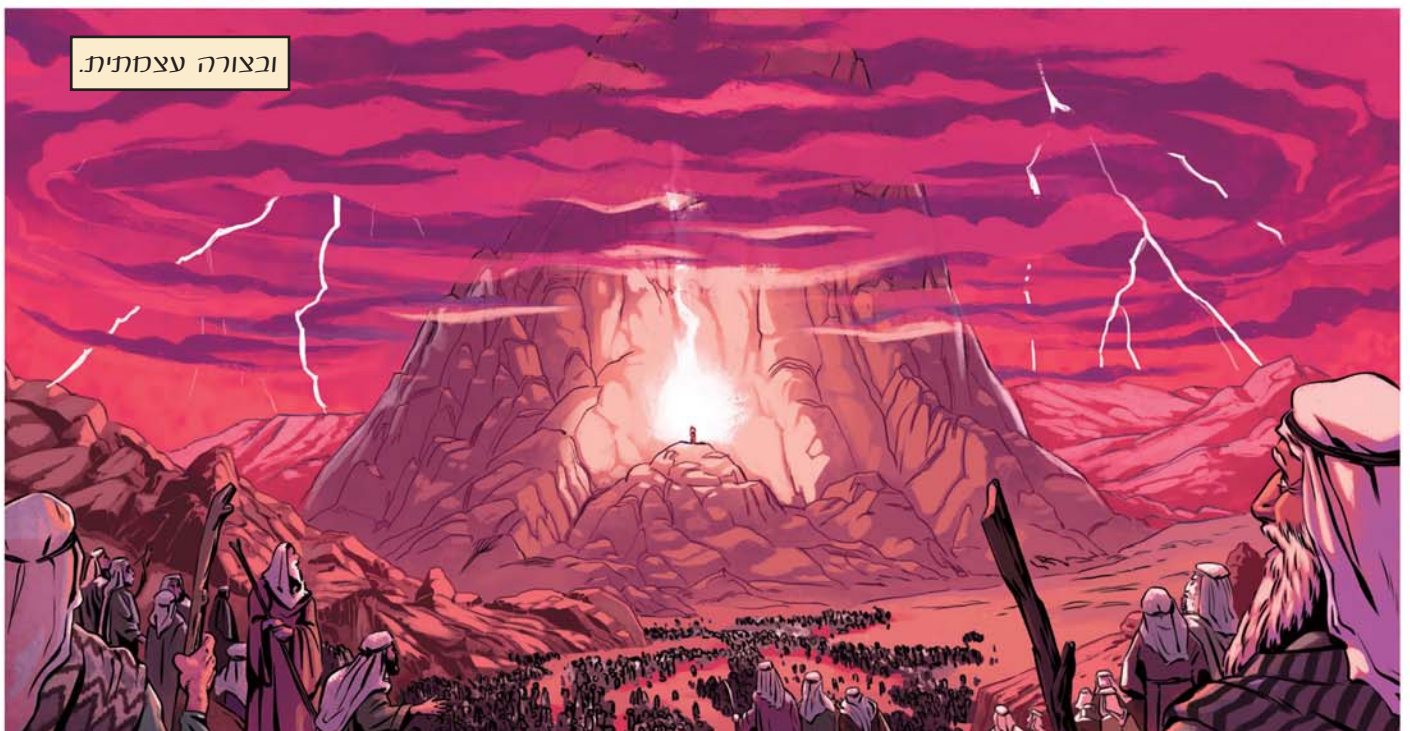
לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם
וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם
בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֵרוּעַ נְטוּיָה.

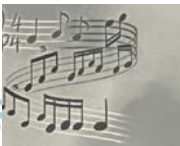
עבדים היינו
לפרעה במצרים.

אבל אלוהים הוציא אותנו משם בחזקה...

ובצורה עצמתית.

וְאֵלֹהֵינוּ לֹא הוֹצִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם
הֵרִי אֲנֹכְנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ
מִשְׁעַבְדִּים הָיִינוּ לְפָרְעָה
בְּמִצְרַיִם.

אם הקדוש ברוך הוא
לא היה מוציא את
אבותינו מצרים...

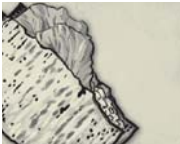
הרי אנו...

ובנינו...

ובני בנינו משועבדים היים
לפרעה במצרים.

וְאָפְלוּ
 כָּלֵנוּ חֲכָמִים
 כָּלֵנוּ נְבוֹנִים
 כָּלֵנוּ זָקֵנִים
 כָּלֵנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה
 מִצָּוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרָיִם

ואפילו...

אם כולנו חכמים, נבונים, למודי ניסיון כזקנים, יודעים את הלכות התורה...

עדיין מוטלת עלינו המצווה לספר את סיפור יציאת מצרים בכל שנה.

